

12. Արգաթ Պայազատ, *Խաղերէն լեզուի բանալին (Հայերէն եւ ուրաբերէն)*: Երեւան, Պետհրատ, 1936, 8°, էջ 100: Գինն՝ 2.50 ու.:

Հիմ առնելով Մ. Նիկոլայի եւ Մեղանի Նինովի ընթերցումները կը փորձէ ապացուցանել թէ խաղերէն կամ ուրաբերէն բնուածքներու լեզուն նոյն է սյուրուան Ուրի-Ալթայներուն կամ ըստ Հայ մատենագիրներուն Ալթայներուն լեզուին հետ եւ ըստ այսմ Ուրաբերացիները կ'ըլլան վերջիններու նախահայրերը: Հեղինակ կը համարի թէ իր «այս դիտող գալիս է ապացուցելու, որ հնագոյն եւ նախապատմական դարերում, Կովկասի, Անդրկովկասի եւ ստալաւոր Փոքր-Ասիայի նախկին իշխողները եղել են Սկիւթական ցեղերից նաեւ Ուրի-Ալթայները»: Ասոնք մեր թուականէն մօտ 2000 տարի առաջ մաս մաս շարժուելով «հեռու արեւելքից», կը տիրապետեն վերոյիշեալ երկիրներուն մինչեւ որ դարերու ընթացքին տկարանալով տեղի կու տան նոր ցեղերուն, այսպէս Գ. Ն. Ղարն. Գ., «երբ ասպարէզ են իջնում Արմէնները»: Այս կերպով կ'երկարացնէ. «Բիանայում թուրքացած աղուանները պէտք է կենդրոնանային Գուգարում, Սեւանա լճի աւազանում, Սիւնիքում, Արցախում եւ Կուրի հովտական հովտում, Յոր-Արցախի գետերից սկսած մինչեւ Կասպիական ծովը, Արաքսից սկսած մինչեւ Կովկասեան լեռնաշղթան, որը հաւանական մի ժամանակ Մետաների, Սարգուրներ... հակայական պետութեան մի մասն էր կազմում» (էջ 5): Հայ պատմագիրներու քով յիշատակուած Գարգամները, Գարգարները, Գուգարները, Ծովգիրները, Հարճիլները, Պիանները, Վըրկանները եւ միւս ցեղերը (թուով 27) «ոչ այլ ոք են, եթէ ոչ նոյն Ուրի-Ալթայներին նախարարական ասոճները միեւնոյն ուրի լեզուով եւ նրա բարբառներով խօսող աղուանները» (էջ 6): Թէ այս աղուանները բնիկ կովկասցիներ են թէ եկուորներ հեղինակը պարզած է իր առ այժմ անտիպ աշխատութեան մէջ՝ «Զինարէն ու ուրիերէն լեզուների պակասութիւնը»:

13. P. Шаумян, Следы грамматических классов (родов) в агульском языке (Բերականական դասաւորումներու [սեռերու] հետքերն Ագուլիսի լեզուին մէջ. ուսմ.): Язык и мышление, VI—VII, էջ 219—226: Հեղինակն Ագուլիսի գաւառաբարբառի եւ լեզուերէնի թուականներու մէջ գտնուող վերջաւորութեան բաղաձայնները «բերականական սեռերու բերեղացած ձեւերը» կը համարի:

14. Dr. Artashes Abeghian, Neuarmenische Grammatik. Ost- und Westarmerianisch mit Lesestücken und einem Wörterverzeichnis. Im Anhang: Deklinations- und Konjugationstabellen des Altarmenischen nebst Erläuterungen. Berlin 1936, Walter de Gruyter & Cie., 8°, p. 292. [Lehrbücher

des Seminars für orientalische Sprachen zu Berlin, Bd. XXXVI.]

Գրախ. «Հանդէս Ա.մ.», 1936, էջ 286—288 (Հ. Վ. Ինգլիզեան). «Վէժ», 1936, էջ 46—51 (Ն. Աղոնց). «Հայերէնի Ա.մ.», Ժ. 7. տարի, Թ. 11, էջ 165—167 (Ա. Բ.):

15. Արտաշէս Արեղեան, Հայերէն լեզու (Լեզուապատմական աղանակ): Հայրենիք Ա.մ.ս., Ժ. 7. տարի, Թ. 8, էջ 85—104:

16. Բրոֆ. Յովհ. Թ. Գայանեան, Նմոյշներ «Գանձարան բառարան»էն: Աղեքսանդրիա, տպ. Ա. Գասպեան, 1935, 8°, էջ 28:

Գայանեան բառարանի հրատարակիչ յանձնախումբը հրատարակած է 1934ին՝ իր 60ամեայ տարեդարձին վախճանած մանկավարժ-ուսուցիչ, զբաղէտ եւ ազգային գործիչ «Մխիթար-Պոնտացի»ի անտիպ՝ աւելի քան 15 տարիներու յղեմով աստակ աշխատութիւններէ ծնած Գանձարան-Բառարանէն նմոյշներ, որպէս զի դրասէր ազգայիններու զիմէ եւ կանխիկ բաժանորդագրութեան գրութեամբ ղիւրացնէ հրատարակութեան գործը:

17. Արշակ Ալպոյանեան, Դասական կատարելութեամբ Հայերէն լեզուի մը յայտնութիւնը: Հայրենիք Ա.մ.ս., Ժ. 7., Թ. 6, էջ 76—90:

Իրապէս «ըննասիրական փորձ» մըն է:

18. H. Dj. Siruni, Cuvinte românești în dialectul Armenilor din Ardeal (Ռումաներէն բառեր Տրանսիլվանիոյ Հայոց գաւառաբարբառին մէջ. ուսմ.): Ani, Ա. տարի, պր. Բ., էջ 82—90:

19. Խ. Պ. Քարաաշ, Հայերէնի հարցեր: Սիոն, Ժ., էջ 219—223:

Սրբագրութիւններ կը կատարէ Հր. Աճառեանի «Արմատական Բառարան»ին եւ Հ. Վ. Հացունիի «Ուղղագրութիւն եւ Առուգանութիւն Հայերէնի» գործին մէջ:

3. ԱՇԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

20. Eugen Oberhammer, Armenische Geographie. Mitteilungen der Geogr. Gesellschaft in Wien, 79 (1936), p. 97—102.

Կը շեշտուի Հայ մատենագրութեան մեծ նշանակութիւնն աշխարհագրական տեսակէտէ:

21. Dipl.-Ing. Fürst Peter Kamarsakan, Die Wirtschaft Armeniens. Petermanns Geogr. Mitteilungen, 1937, պր. 7/8, էջ 206—209:

Կը խօսի ներկայ Հայաստանի տնտեսական արդիւնաբերութեանց մասին:

22. P. ր. Hugas Ingigian, Dobrogea și Basarabia descrise de geografii armeni (Դորոբուջա եւ Բեսարաբիա նկարագրուած Հայ աշխարհագիրներէն. ուսմ.): Ani, Ա. տարի, պր. Գ., էջ 64—69:

Քաղուածարար առնուած Ինճիճեանի ծանօթ գործէն:

23. S. Abdalian, Le Zanguéour sismique. [Արտատպ. Bulletin du Laboratoire de Géographie physique de la Faculté des Sciences de l'Université de Paris. Tome VIII, fasc. 1.] Paris, Société de Géographie physique. 8°, էջ 52: 10 պատկեր եւ 4 տախտակ:

Հեղինակն իրրեւ մասնագէտ կը ներկայացնէ այս հմտալից գործն առիթ առնելով 1931ի Ապրիլ 27ին պատահած զարհուրելի երկրաշարժն, որ 150.000 մարդ անպատասարան ձգեց: Իրրեւ յաւելուած կը ներկայացնէ ամփոփ կերպով նաեւ անցեալին մէջ Հայաստանի գետնի վրայ տեղի ունեցած բոլոր երկրաշարժերը տալով նաեւ զործած աւերներուն թուերը:

24. Գրիգոր Յ. Աղաբաբեան, Ալիւմի-նիւումը Հայաստանի մէջ: Թէհրան, տպ. «Փարոս», 1935, 8°, էջ 38: Գինն՝ 8 Փր.:

25. А. А. Акопян — Р. Н. Кянц-ж е ц я н, Справочник по курортам и домам отдыха ССР. Армении (Առաջնորդ Խորհրդային Հայաստանի ջերմուկներու եւ հրաբուխային Հայաստանի ջերմուկներու համար): Երեւան, Պետմարտնոցներու համար): Գինն՝ 2 ուր. հրատ, 1935, 8°, էջ 300: Գինն՝ 2 ուր. պատկերագրաբար եւ մէկ աշխարհագրական տախտակ:

էջ 213էն սկսեալ նոյնը գերմաներէն լեզուով է ներկայացուած:

26. Պրոֆ. Յակոբ Մանանդեան, Հայաստանի գլխաւոր ճանապարհները ըստ Պիտտինգերեան քարտէզի: Երեւան, տպ. Գիտահրատի [Հրատարակութիւն Մեկրոնեան Փոնհրի], 1936, 8°, էջ 272: Գինն՝ 42.50 Փր.:

Նկատի առնուած են՝ Արտաշատ-Սասնաղ, Արտաշատ-Տիգրանակերտ, Արտաշատ-Սեբաստոպոլիս, Արտաշատ-Պարեանակա եւ իրրեւ Յաւելուած՝ Դուին-Պարտաւ: Ուսումնասիրութեան հիմնական եզրակացութիւնները կը ներկայացնէ նաեւ ուրաբերէն եւ գերմաներէն:

27. Մեսրոպ Մագիստրոս Արեւայ, Պատմական տեղեկութիւններ Հայաստանի հողերի մասին: Սիոն, Ժ., էջ 49—55, ուղղման մասին: Սիոն, Ժ., էջ 276—279, 78—82, 140—145, 181—186, 276—305—309:

Հետաքրքրական ուսումնասիրութիւն է ամփոփելով կարեւոր տեղիքներ: — Նոյնը նաեւ առանձին հատորով լոյս տեսած:

Մեսրոպ Մագիստրոս Արեւայիսկոպոս [Տէր-Մովսէսեան], Պատմական տեղեկութիւններ Հայաստանի հողերի ուղղման մասին: Հնագիտական ուսումնասիրութեան նօթիս: Հնագիտական ուսումնասիրութեան նօթիս եւ յիշատակարաններ: Երուսաղէմ, տպ. թեր եւ յիշատակարաններ: Երուսաղէմ, Ս. Յակոբեանց, 1936, 8°, էջ 142: Անձատ-էկի:

28. J. Gottwald, Die Kirche und das Schloß Papperon in Kilikisch-Armenien. Byzantinische Zeitschrift, 36 (1936), S. 86—100. 4 պատկ. եւ 3 ուրուագիծ:

Պապեոսի պատմականը տալէն ետքը կը խօսի եկեղեցոյն եւ դղեակին ճարտարապետութեան մասին:

29. Արտաւազ Արեւայիսկոպոս, Պաղարաի Բերդը. — Մեր արշաւանքը բերդին մէջ. Պատմականը: (Արտատպ. «Հ. Կոչնակ»էն): Հայէպ, տպ. Տէր-Սահակեան, 1937, 8°, էջ 59:

Սեաւ կամ Ամանոս լեռանց հարաւային դառիթափին վրայ գտնուող կիսաւեր բերդին նկարագրութիւնն է:

4. ՀԻՆ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

30. Iv. Ğavakhišvili, Dzveli somkhuri saistorio mdserloba (Պատմութիւն հին մատենագրութեան Հայոց. վրացերէն): Հատոր Ա: Տիգրիս 1935, 8°, էջ XV + 216: Գրախ. Analecta Bollandiana, 1936, p. 397—401 (P. P[eters]).

31. Իլիա Արուլաճէ, Զվելի սոմխուրի քրեստոմաթիա (Հին Հայերէնի հատընտիր. վրացերէն): Տիգրիս, Հրատ. պետ. համալսարանի, 1935, 8°, էջ 183: Գինն՝ 10 ու.:

Հատընտիր կտորներուն կը հետեւին համառոտ բառարան եւ հոլովման ու խոնարհման աղիւսակներ:

32. Allen Wikgren, Brief communications Armenian Gospel MSS in the Kur-dian Collection. Journal of Biblical Literature, Հատ. 55, Մաս Բ. (1936), էջ 155—158:

Քիւրդեան սեպհական հաւաքածոյի 8 աւետարաններու նկարագրութիւնն է:

33. Արտաշէս Արեղեան, Հայ մշակոյթի սկզբնաւորութիւնը (Ս. Գրքի Հայերէն թարգմանութեան 1500ամեակի առթիւ): Հայրենիք Ա.մ.ս., Ժ. 7., Թ. 6, էջ 110—122:

34. Ֆրէտէրիխ Հանրի Ամպրոգ Սփրիվընըրի, Աստուածաշունչի Հայերէն թարգմանութեան մասին: Բագմավէպ, Գ. 7., էջ 55—59:

Տեղիքս յառաջ կը բերուի հեղինակին «Նոր կտակարանի ընտելեան ներածութիւն»էն Բ. հատ., էջ 148—153 (Լոնդոն 1894):

35. Ծովակաճ, Ժողովոյի հին Հայ թարգմանութիւնները: Սիոն, Ժ., էջ 45—48:

Չոհրապեան եւ Ոսկանի տպագիր բնագիրներու եւ ինչ ինչ տեղ յունարէնի հետ համեմատութեան ծանօթ կարծիքին կը յանդի թէ «մեր առջեւ ունինք Ժողովոյի երկու հին եւ ուրոյն թարգմանութիւններ»:

36. Ծովակաճ, Սիրաբայ հին Հայ թարգմանութիւնները: Սիոն, Ժ., էջ 150—153: Ընդհանուր համեմատութիւնն է:

37. Paul Hugon, Pater hēmōn. Los Angeles (Calif.), Leon R. Ervin, 1936, 8°, p. 53.

«Հայր մեր»ի թարգմանությունն է 41 հին եւ նոր լեզուներու պատմական եւ լեզուագիտական ծանոթություններով:

38. H. Lewy, The date and purpose of Moses of Chorene's history. Byzantion, 11 (1936), 81—96.

Հեղինակս կը փորձէ Խորենացոյ պատմագրութեան ժամանակը դնել 876—885 տարիներուն:

39. N. Adontz, Sur la date de l'Histoire de l'Arménie de Moïse de Chorène. Byzantion, 11 (1936), 97—100.

Կը ջանայ ցուցնել որ Լեւիի գլխաւոր ապացոյցներն իսկ խախտու են:

Նոյնը հայերէն թարգմանութեամբ. Ն. Ադոնց, Մովսէս Խորենացոյ «Հայոց Պատմութեան» թուականի մասին: Սիօն, Ժ., էջ 335—336:

40. H. Lewy, An additional note on the date of Moses of Chorene. Byzantion, 11 (1936), 593—596.

Ադոնցի ընդգրկմագրութեան դէմ:

41. N. Adontz, A propos de la note de M. Lewy sur Moïse de Chorène. Byzantion, 11 (1936), 597—599.

Այս յօդուածով Լեւիի բոլոր ապացոյցները գրեթէ կը ցրէ:

42. Ա. Սարուխան, Ֆիրդուսի եւ Մովսէս Խորենացի (Firdowci et l'influence irannienne dans la littérature géorgienne). [Ադուային Մատենադարան, ձևը:] Վիեննա 1936, 8°, էջ 106: Գինն՝ 1 դ. Փր.:

Գրախ. Վ. է. մ., 1936, Թ. 3, էջ 121—123 (Յ. Չալբեան]). Հայրենիք Ա. մ. ս., Ժ. 11, էջ 176 (Ա. Արեղեան]):

Մինչեւ էջ 62 հայ. բնագիրն է. իսկ մնացած մասը կը գրաւէ գաղղ. լեզուաւ խօսած ճանր Պարիսի «Cercle des Etudes Caucasiennes» ակումբին մէջ, որ կը պարզէ իրանեան ազդեցութիւնը վրական մատենագրութեան վրայ:

43. Ա. Յ. Պոյաքեան, Պատմաճօր Խորենացիի քանի մը բառերու մասին խոնարհ կարծիք մը: Ապագայ, Ժ. 2, Թ. 100 (13 Մարտ 1936), Թ. 110 (25 Մարտ 1936):

Նիւթն է՝ արտադասութիւն, որ կը մեկնէ իրրեւ «արտաբոյ դատողութեան», hors de raison, d'intelligence, de logique, մաքուր իրրեւ «յերբերածոյ, անհեղինակ», absurde, եւ անտարբոյ (այ) իրրեւ «աստղաճայ, աստղագուշակ»:

44. Ն. Ադոնց, Փոքր Սոկրատի հեղինակը: Սիօն, Ժ., էջ 300—304:

Հեղինակին եզրակացութիւնն է. «Մեծը թարգմանուած է Պոլսում 696 թուին Փիլոնի ձեռքով, Փոքրը խմբագրուած է Մեծից Յա-

կոր Ուոհայեցու աշխատութեամբ Ժ. Գրում»:

45. Hans Lewy, The Pseudo-Philonic de Jona. Part I. P Studies and Documents, հրատ. Kirsopp Lake and Silva Lake. Vol. VII. London, Christophers, 1936, 8°, p. 24 + 49.

Փիլոնի վերագրուած հայ. բնագիրը կը հրատարակուի հանդերձ քննադատական ուսումնասիրութեամբ:

46. M. Leroy, La traduction arménienne d'Euclide. Արտատպ. Annuaire de l'Institut de Philologie et d'Histoire Orientales et Slaves, t. IV (1936), p. 785—816.

Եւկլիդէսի հայ. բնագիրը Պաւլայի ձեռագրին (Cod. Ticinensis Aldinianus, 178 [Ժ. Բ.—Ժ. Ե. դար]) կրկին անգամ կը հրատարակուի: Կը պահուի Ա. մասն, որ ՀԱ. Ի մէջ երեւցաւ:

47. Հ. Վարդան Հացունի, Պատարագամատոյց ըստ արարողութեան Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ: Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1936, 8°, էջ 166: Գինն՝ 6 դ. Փր.:

Ա. Տեղեկութիւնք, էջ 1—26 թիւ պատարագի մասին, որուն կը յաջորդէ թիւ պատարագի բնագիրը, իսկ էջ 77—121 (Բ. Տեղեկութիւնք) ձայնաւոր պատարագի մասին է իր առանձին բնագրով:

48. Եղիվարդ, Ներբողական ճառ Երանուրէն Ներսէս Լամբրոնացոյ ի հրաշարաւոր Գալուստ Ս. Հովուոյն: Սիօն, Ժ., էջ 202—207:

Աշխարհարարի թարգմանութիւն է:

49. K. J. Basmagian, Aniversareu de 750 ani a uni medic (Բժիշկի մը 750ամեայ յորեկանը. ուում.): Ani, Ա. տարի, պր. Դ., էջ 10—16:

Միտիթար Հերացոյ մասին է:

50. Յ. Քիւրսեան, Քուչակեան երեք նոր տաղաչարքեր: Բաղմա վէ պ, Ղ. Դ., էջ 91—93:

Այս երկու տաղերն, որոնք արդէն լոյս տեսած են, որոշ տարբերակներուն պատճառաւ կրկին կը հրատարակէ հիմ առնելով Հայրենիք Թ. 121 ձեռագիրը 1743 տարիէն (տե՛ս Սիւրմէեան Յուշակ): Ա. Տաղ ի վերայ խելաց եւ իմաստութեան ասացեալ. «Մէկ մարդ մի ճուհար ունէր...»: Բ. Տաղ ի վերայ խելաց որ է սիրուն. «Աւաղ մեղ հայել պիտի...»:

51. N. Jorga, Ceva despre poezia din Evul Mediu (Ակնարկ մը միջնադարեան բանաստեղծութեան վրայ. ուում.): Ani, Ա. տարի, պր. Դ., էջ 35—39:

52. Ն. Արալեան, Քննական տեղեկագիր ի մասին Ս. Կանայեանի «Քաջանց տուն (Արչակունիք)». Ժողովրդական վէպ»ի: Սիօն, Ժ. Ա., էջ 20—23:

53. Մանուկ Աբեղեան, Սամա ծոեր: Գրախ. ՀԱ., 1936, էջ 408—410 (Հ. Պ. Կասպալեան): Հայրենիք Ա. մ. ս., Ժ. 10, էջ 171—175 (Ա. Արեղեան):

54. J. Schick, Corpus Hamleticum. I. Abteilung: Sagengeschichtliche Untersuchungen; 4. Bd.: Die Scharfsinnproben; 1. Teil: Der ferne Orient. Leipzig, Otto Harrassowitz, 1934, 8°, p. XII + 450.

Գրախ. Archiv Orientalni, vol. VIII, No. 1, p. 136 ff. (Albert Wesselski). Ի մէջ այլոց կան նաեւ հայերէն բնագիրներ (էջ 129—164):

55. Art. Abeghian, Fabule din Evul Mediu (Միջնադարեան առակներ. ուում.): Ani, Ա. տարի, պր. Բ., էջ 26—28, պր. Դ., էջ 22—24:

Ութ առակներու ուուման. թարգմանութիւնը կը ներկայացուի:

56. Յ. Զարեան, Տասն եւ վեցերորդ դարի մի հայ վիպագիր: Հայրենիք Ա. մ. ս., Ժ. 7, էջ 85—103. Թ. 8, էջ 133—152:

Նիւթն է Քրիստափոր Հայի վէպը՝ «Սեւ Նիւթն է Քրիստափորը երեք երկտասարդ որդիներու ճամբորդութիւնը», որ իրմէ իտալերէնի թարգմանելէն ետքը տպուած է 1557ին ի Վենետիկ Միքայէլ Տրամեցցիոյ ձեռքով:

57. C. F. Lehmann-Haupt (in Verbindung mit F. Bagel und F. Schachermeyr), Corpus Inscriptionum Chaldicarum. Textband: 2. Lieferung nebst Supplement zur 1. und 2. Lieferung. Tafelband: 2. Lieferung. Berlin, W. de Gruyter & Co., 1935.

5. ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Գրախ. Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes, 44. Bd. (1936), S. 151 (J. Sturm).

58. Johannes Friedrich, Chalder oder Urartäer. Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft, 90. Jahrgang, 1. Bd., էջ 60—82:

Lehmann-Hauptի հակառակ կը պաշտպանէ թէ Խալդի, Խալդիւնա, Խալդիա անունները դոյութիւն չունին եւ հետեւաբար Վան-Տոսպի նախահայկական ժողովուրդը պէտք է ասորեստանցիներու կողմանէ գործածած Ուրարտացի (Ուրարտու) անունով յորջորջուի:

59. Հ. Յ. Տաշեան, Հաթեր եւ Ուրարտեանք. — Մատենագիտական ուսումնասիրութիւն: Վիեննա 1934, 8°, էջ 343: Գինն՝ 3 դ. Փր.:

Գրախ. Հայրենիք Ա. մ. ս., Ժ. 10, էջ 169—170 (Ա. Արեղեան):

60. Franz Hančar, Roß und Reiter im urgeschichtlichen Kaukasus. Jahrbuch für prähistorische Kunst, 1. Bd. (1936), S. 49—65.

Նախապատմական Կովկասի մէջ ձին եւ ձիաւորը շատ ուշ եւ ցանցառ ներկայացուած կը դրնենք: Հեղինակն այս պարագան կը մեկնէ իր կրօնական ըմբռնման արդիւնք, այսինքն արգասարբերութեան աստուածութեան պատկերացումն, որուն պաշտամունքին պէտք եղած տնտեսական ու բարոյական պայմաններն ստեղծեց մետաղի առեւտուրով կերպարանափոխուած անասնաբուծութիւնը (ն. Բ. 2000ի վերջերը):

(Շարունակելի:) 2. Վ. ԻՆԳԼԻՉԵԱՆ

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

(ԵՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆՍ ՈՒՂԱՐԿՈՒԱԾ)

ԱՂՊՅԱՆՆԵՐ ԱՐՇԱԿ, Պատմութիւն Հայ Կեսարիոյ, տեղադրական, պատմական եւ ազգագրական ուսումնասիրութիւն: Հայտարարուած 1937, 8° էջ 17-տոր Ա. եւ Բ.: Գահիրէ 1937, 8° էջ 17 + 2480: (Հրատարակութիւն Կեսարիոյ եւ Շրջակայից Հայրենակցական Միութեան Գահիրէի վարչութեան): [1]

ԱՂԲԱՆՆԵՐ Ն., Բանասէրի Յուշագիրը. Գրախ. Դ., 1937, Պէյրութ, էջ 53—67: Գինն՝ 1 Փր.: Գրախ. Ե., 1937, Պէյրութ, էջ 68—86: Գինն՝ 1 Փր.: Գրախ. Զ., 1937, Պէյրութ, էջ 87—106: Գինն՝ 1 Փր.:

Գրախ. Ե., 1938, Պէյրութ, էջ 107—125: Գինն՝ 1 Փր.: Գրախ. Ը., 1938, Պէյրութ, էջ 126—144: Գինն՝ 1 Փր.: Գրախ. Թ., 1938, Պէյրութ, էջ 145—164: Գինն՝ 1 Փր.: Գրախ. Ժ., 1938, Պէյրութ, էջ 165—188: Գինն՝ 1 Փր.: Գրախ. ԺԱ., 1938, Պէյրութ, էջ 189—204: Գինն՝ 1 Փր.:

ԱՃԵՄԵԱՆ Լ., Հայոց Պատմութիւն. տարրական: Գահիրէ, տպ. Սահակ Մեսրոպ, 1936, էջ 88: Գինն՝ 5 Ե. Դ.: [3]